

navadnega vina; belo se bolji kup dobiva, ker ga Istrijani manj obrajta; olje na funt je po 15 krajcarjev; za naprej pa se ne vé, kolikšna cena mu bo, ker oljk je to zimo na nekterih mestih čuda poginilo. Hrast je cvetel veselo in se pričakuje dosti želoda, ktereга že 6 let ni bilo. Sliši se od vseh strani, da bo Istrija cestnina (Mauth) osvobodena in po starem vredjena. Bog daj!

Na koncu teh verstic ne morem prijatlom nedolžnih ptic zamolčati in se jim pritožiti, da morajo te živalice tudi pri nas dosti preganjanja prenašati; neusmiljene roke in terde serca sirove mladine razderajo gnjezda, pobirajo in pokončujejo jajčka, mlade tičke, še gole, pa jemljejo seboj; bojé se, da bi jih kdo drug ne dobil, in tako poginejo žalosti po svojih starih in pa lakote; če pa prestanejo žalostni stan, jih za par krajcarjev prodajo v bližnje mesta za jetnike, namesto da bi se ohranili na polji, vertih in gojzdih, in bi varovali človeka silne škode, ki mu jo prizadevajo požrešne gosence. Ali se je po takem čuditi, da je ta merčes lansko leto drevje tako čisto oglodal, da so bile gerdo viditi same rebra! Nespametni človek mermra potem zoper Boga in preklinja nesrečo; sam sebe pa ne vidi, ki je k vsemu temu pripomogel, in namesto da bi poslušal dober svét in nauk, pa raji starim vražam nesrečo pripisuje. Ali bi ne bilo prav in potrebno, da bi deželna gosposka se na vso moč zoperstavila škodljivemu zateranju koristnih in potrebnih velikih in malih tičev, ker učniki v šolah in duhovni v svojih naukih in izgledih vsega doseči ne morejo!

Iz Ljubljane. Da rokodelcem kakor drugim ljudém večkrat dnarja zmanjka, je gotovo, in ravno tako gotovo je, da ga ne dobé vselej lahko na pósodo. V Pragi, Celovcu in v več drugih mestih so se že zdavnej ustanovile take družbe rokodelcev, ktere pomagajo v potrebi in posojujejo dnar svojim družbenikom. Je tedaj taka družba, ker eden drugemu pomaga, prav za prav bratovšina imenovati. Kdor rokodelcev ali pa tudi vdov, ki imajo po svojem možu rokodelstvo v rokah, stopi v to bratovšino, plača pri vstopu 2 fl., potem pa vsaki mesec naj manj 30 kraje. Mesične plačila so lastnina tistega, kdor jih je plačal, in se nakladajo na obresti (činž) po 4 od 100. Kdor je v to bratovšino zapisan, ima pravico, kadar je v potrebi, od nje dnarja na pósodo dobiti, se vé, da tudi več kakor ga je vložil, na 6, 9 in še več mescov proti temu, da podpiše menico (Wechsel) in 6 fl. od 100 obresti plačuje. Da pa se nobenemu ni bati, da bi njegov dnar ne bil v ti bratovšini varno naložen, so postave te bratovšine tako osnovane, da 12 odbornikov, kateri imajo gospodarstvo tega dnarja v rokah in ki morajo biti zanesljivi možje, v družbino dnarnico položé toliko dnarja, da je varnost vsega kapitala zagotovljena. Deželno poglavarstvo je dovolilo napravo te bratovšine, ktera je ob enem posojilnica, pa tudi hranilnica, tedaj koristna na dvé strani. Ker že prvi teden, ko so se nabirali podpisi za to bratovšino, se je oglasilo blizo 140 deležnikov, se je nadjati, da jih bo še več pristopilo, kadar bo v djanje stopila po poterjenih postavah. Kdor želí vse to bolj na drobno zvediti, naj se oglasi pri tajniku kupčijske in obertnijske zbornice gosp. dr. Klunu, ki ima to opravilo še z drugimi odborniki v rokah. — Kar je gosp. Freiburger v šentpeterskem predmestju prižgal svitlješo luč ponoči, se je iznova izbudila želja, naj bi bile ulice po vsem mestu s to lučjo razsvitljene, ki se gazja luč imenuje in sveti že mnogo let v vseh večjih mestih po ulicah, štacunah, gostivnicah, fabrikah, glediših itd. Taka svečava se pa zamore dober kup, da ena luč za eno uro le nekaj čez 1 kraje. veljá, le tadaj napraviti, kadar si jo več gospodarjev napravi; zato je ljubljanski magistrat razpisal povabilo, naj se pri njem oglasi, kdor želí vprihodnje tako svečavo imeti, ker le potem, ako se bo zamoglo v vsem skupaj v Ljubljani prižgati kakih 1900 takih lučic, zamore na noge priti ta naprava, ktera razsvetljuje veliko veliko bolj kot vsaka druga svečava.

pa tudi dosti dražja ni. — Perve letošnje češnje so nam Vipavke prinesle letos 20. maja; lani smo jih imeli že 13. maja. Vidi se iz tega, da izperva pričakovana zgodnja letošnja letina se je zakasnila po nenavadnem mrazu perve dni tega mesca; stari pregovor „prezgodnja toplota — potlejšna merzlota“, se letos ni zlagal. — Tudi poslednji zbor muzealnega društva so gosp. deželni poglavar počastili s svojo nazočnostjo in razodeli s tem, da jim je mar za vsaktero znanstveno delavnost. Po mnogih naravoslovskih govorih je gosp. kustos Dežman zboru pokazal kaj lično za muzealno zbirko napravljene ptice: dvoje plevic ali ibisov (ibis falcinellus) in buntkov (ardea comata), kateri so bili na Krajskem ustreljeni, pa niso naši navadni domačinci.

Novičar iz raznih krajev.

Sliši se, da je nova občinska ali srenjska postava (Gemeinde-Ordnung) gotova, — da pa se bo po oklicu nove postave za deželno namestništvo (Landesvertretungs-Statut), ktera je že tudi gotova, še le oklicala, in da pervo opravilo, ki ga bo imelo deželno namestništvo, bode posvetovanje o občinski ali srenjski postavi. Ko bo deželno namestništvo vsake dežele osnovo te postave presodilo, se bo po naj višjem sklepu oklicala. Tako pišejo dunajski časniki; ali je vse to tudi resnično, ne vémo; toliko menimo je vendar po vsem tem gotovo, da pridete te postavi kmali na dan. — Ker se po svetu veliko govori in piše od tiste zaveze, ki so jo 15. aprila v Parizu sklenile avstrijska, francozka in angleška vlada, je dunajski uradni časnik za potrebno spoznal očitno povedati, kaj namerava ta zveza. Po dunajskem časniku „Wien. Zeit.“ je cilj in konec te zveze: vzajemno poroštvo za ohranjenje celote turškega carstva; ker pa rusovski poslanci od tega djanškega poroštva ne v dunajskem ne v pariškem zboru niso hotli nič slišati in se tudi pruska vlada celi čas vojske ni hotla v nič zavezati, kar bi ji vprihodnje utegnilo svobodno gibanje krajsati, ni avstrijski vladi družega ostalo, kakor po zgorej povedanem namenu stopiti v zvezo s francozko in angleško vlado, ktera zaveza — pravi omenjeni časnik — ne žali celó nič poprejšnih zaveznih razmer s prusko vlado in z vsimi ostalimi nemškimi državami, pa tudi nikakor ne brani, da se poprejšno odkritoserčno prijateljstvo z rusovsko vlado spet popolnoma ponovi. — Do 10. t. m. je že 55.000 Francozov, 9000 Angležev, 7000 Sardincev in 10.000 Turkov zapustilo bojišče, kjer je menda sedaj le še 85.000 Francozov, 40.000 Angležev in 8 do 9000 Sardincev. Tudi Rusi se podvizujejo Krim zapustiti. — Car rusovski se je 19. t. m. podal v Varšavo, kamor ima, kakor „Czas“ piše, 21. t. m. priti. Poljci se nadjajo mnogih veselih novic ob prihodu carovem in pričakujejo občnega pomilostenja, vpejljave poljskega jezika v šolah, naprave vseučilišča za pravoslovje in zdravilstvo, preuredbe administrativne, naprave poljske garde itd. — Turški sultan je 14. t. m. našemu cesarju v znamenje prijateljsko poslal veliko svetinjo Medšidovega reda. — Sliši se, da je avstrijski nadvojvoda Ferdinand Maks, ki je, kakor naši braveci vedó, sedaj v Parizu, cesarju Napoleonu veselo novico prinesel, da se kosti rajnega vojvoda Reihstadtškega, ki je bil sin Napoleona I. in je na Dunaji umerl, smejo odtod v Pariz prepeljati, česar Francozi že dolgo želé, pa dosihmal niso doseči mogli. — V okolici padovanski na Laškem je bil 16. t. m. tak strašen vihar, da je 700 družin brez strehe; tisuč in tisuč drevés je izruval in pokončal; toča je pobila polje. — Iz Bakoce se piše, da po pustinjah in gojzdih dveh ogerskih županij blizo horvaške meje se klati roparska derhal posebne baže: lepo gospôsko oblečena jezdari na zalih konjih in se vozi v vozovih; pravijo, da grozoviti ti roparji so večidel nekdanji honvedi; cel batalijon lovcev in en polk ulánov sta na nogah, pa jih ne morejo v pest dobiti, ker se v velicih gojzdih in planjavah lahko skrivajo.